

‘सिद्धहेम शब्दानुशासन’ प्राकृत अध्यायना उदाहरणोना मूळ स्रोत

— हरिवल्लभ भायाणी

प्राकृत अध्यायमां निरूपित प्राकृत, शौरसेनी, मागधी, पैंशाची, चूलिकापैंशाची अने अपभ्रंश भाषांना व्याकरणना नियमोने उदाहृत करवा हेमचंद्राचार्ये प्रचलित साहित्यमांथी उदाहरणो प्रस्तुत करेलां छे.

ए स्वयं पसंद करेलां होय, अथवा तो पूर्ववर्ती प्राकृत व्याकरणोमांथी अपनावेलां होय (वररुचि, चंड, नमिसाधुनं अने कदाच लुप्त थयेल स्वयंभूव्याकरण एटलां तो आपणे आधारभूत होवानो संभव चींधी शक्तीए) । एमां आपणने हाल मळतो प्राकृत-अपभ्रंश साहित्यमांथी ए उदाहरणोनां यथाशक्य मूळ शोधवानो प्रयास अनेक कारणे मुश्केल बने छे. एक तो केटलीक मूळ कृतिओ लुप्त थई गई होय; बीजुं, प्राकृत साहित्य अतिशय विशाळ होवाथी पण ए काम विकट बने; त्रीजुं, ज्यां उदाहरण मात्र एक-वे शब्दनुं होय त्यां तेने बीजेथी ओळखवानुं असंभवप्राय गणाय. तेंम छतां एवो प्रयास घणो मूल्यवान ए रीते गणाय के ते द्वारा हेमचंद्राचार्यना समय सुधीमां जे प्राकृत-अपभ्रंश साहित्य शिष्टमान्य लेखातुं हतुं तेनुं चित्र आपणने प्राप्त थाय.

आ दिशामां आ पहेलां थयेला केटलाक प्रयासोनी ऊडती नोंध लईए तो वेबरे १८८९ मां पोतानी हालना ‘सप्तशतक’ (= गाथा-सप्तशती)नी आवृत्ति उपरनी नोंधोमां ‘सिद्धहेम’मां उदधृत थयेल केटलाक शब्दो — खंडो ओळखाव्या छे. पिशेले पोताना प्राकृत व्याकरणमां सि. हे. ना घणाखरा शब्दो नोंध्या छे, अने केटलेक स्थळे मूळ स्रोत दर्शाव्या छे. नीती दोल्चीए तेमना फ्रेंच भाषामां लखेला The Prakrita Grammarians, १९३८ (प्रभाकर झा कृत अंग्रेजी अनुवाद, १९७२)मां वररुचिथी लईने पौर्वात्य संप्रदायना प्राकृत व्याकरणकारोनी साथे ‘सिद्धहेम’ ना प्राकृत विभागनी तुलना करीने समान सूत्रो अने उदाहरणो विगते दर्शाव्यां छे. (आमांथी रुदटकृत “काव्यालंकार” उपरना नमिसाधुना टिप्पणमां आपेल प्राकृत व्याकरणनी रूपरेखा अने सि. हे. ना प्राकृत विभाग वच्चेनी समानता दर्शावतो अंश, आपेल परिशिष्टमां उद्धृत कर्चो छे.)

ए पछी सि. हे. ना अपभ्रंश विभागना अनुवादमां में केटलांक अपभ्रंश उदाहरणोना मूळ स्रोत, के समान्तर भावार्थवाळां उद्धरणो संस्कृत-प्राकृत-अपभ्रंश

સાહિત્યમાંથી તથા ઉત્તરકાલીન જૂની ગુજરાતી, હિંદી, વગેરેમાંથી આપેલાં. તે પછી મુનિ વજ્રસેનવિજયે પ્રાકૃતઅધ્યાયની તેમની આવૃત્તિમાં એક પરિશિષ્ટમાં, પ્રત્યેક પાદનાં સૂત્રવાર જે ઉદાહરણો આપેલાં છે, તેમાંથી ઘણાંની સૂચિ આપી છે, અને તેમાંથી જેટલાંનાં મૂળ સ્થાન તેમને મળ્યાં, તેટલાં દર્શાવ્યાં છે. મેં આપેલી અપભ્રંશ ઉદાહરણોને લગતી માહિતીનો પણ તેમણે સમાવેશ કર્યો છે. પરંતુ તેમની અધૂરી ઉદાહરણ-સૂચિ પૂરી કરીને બને તેટલાં વધુ મૂળ સ્થાનો શોધવા માટે ઘણો અવકાશ છે. શૌરસેની અને માગધી ઉદાહરણો ઘણાં ઓછાં હોવાથી તેમના પૂરતું આવું કામ પ્રમાણમાં ઓછો શ્રમ માગો લે તેમ છે. પૈશાચી અને ચૂલિકાપૈશાચીનાં કોઈ મૂળ સ્રોત વચ્ચે ન હોવાથી તેમને માટે કશો શ્રમ લેવાનો અવકાશ નથી. બાકી રહેલાં સામાન્ય પ્રાકૃતનાં ઉદાહરણોનાં મૂળ શોધવા સારી એવી મહેનત કરવાની રહે છે. ‘ગાથાસપ્તશતી’, ‘હરિવિજય’, ‘વજ્જાલગ’, ‘સેતુવંધ’, ‘ગડવહો’, ‘લીલાવર્કહા’, ‘તારાગણ’ વગેરે પ્રાકૃત કૃતિઓ ઉપરાંત અલંકાર-ગ્રંથોમાં ઉદ્ધૃત પ્રાકૃત ઉદાહરણો (અનેક હજાર જેટલાં શુદ્ધ કરીને, ડૉ. કુલકર્ણીએ **The Prakrit Verses in Works on Sanskrit Poetics** માં આપેલ છે.) પણ જોવાં જોઈએ. પ્રસ્તુત પ્રયાસને આગલા પ્રયાસોની એક પૂર્તિ તરીકે ગણવાનો છે.

નીચે મુખ્ય પ્રાકૃત, શૌરસેની, માગધી, અને પૈશાચી(ચૂલિકા પૈશાચી)નાં સિ. હે. માં આપેલાં ઉદાહરણોની સૂચી ભાષાભેદ અનુસાર વર્ણનુક્રમે આપી છે. તેમાંથી જેનો મૂળ સ્રોત ઓઠાઠી શકાયો છે તે ત્યાં દર્શાવ્યો છે. અપભ્રંશ ઉદાહરણોના મૂળ સ્રોત વિશે મારા અપભ્રંશ વ્યાકરણમાં વિવરણ આપ્યું છે.

નીચેની સૂચીમાંથી ક્રમાંક ૨, ૮, ૧૮, ૨૨, ૩૪, ૩૪ ક, ૩૫, ૩૬, ૪૫, ૫૦, ૫૧, ૭૦, ૭૪, ૭૫, ૯૫, ૧૦૧, ૧૦૨, ૧૦૬, ૧૧૧, ૧૨૦, ૧૨૧, ૧૨૨, ૧૩૦, ૧૪૧, ૧૪૨, ૧૫૬, ૧૬૭, ૧૭૦, ૧૭૫, ૧૭૬, ૨૦૬, ૨૧૫, ૨૨૦, ૨૨૧, ૨૨૬, ૨૩૧, ૨૩૨, ૨૪૦, ૨૪૩, ૨૪૭, ૨૫૧, ૨૬૮, ૨૭૧, અને ૨૯૭ નાં મૂળ વજ્રસેન વિજયજીના ‘પ્રાકૃત વ્યાકરણ’માં દર્શાવેલાં છે. ક્રમાંક ૨૨૨, ૨૩૯, ૨૫૫, ૨૫૮, ૨૫૯, ૨૬૦, ૨૬૫, ૨૭૨, ૨૭૭, ૨૭૮, ૨૭૯, ૨૮૮, ૨૯૨, ૨૯૫ એટલાંના મૂળ સ્રોત પ્રા. વિજય પંડ્યાએ છોટ્ઠી કાઢ્યા છે. બાકીના મેં ઓઠાઠાવ્યા છે. (પા. = વેબર સંપાદિત ‘સપ્તશતક’ = ‘ગાથાસપ્તશતી’.)

૧. અપભ્રંશ વ્યાકરણની નવી આવૃત્તિમાં પચાસેક આવાં ઉદ્ધરણો ઉમેર્યા છે.

मुख्य प्राकृत (८-१-१ थी ८-४-२५९)

१. अइ उम्मत्तिए १-१६९
२. अइ दिअर किं न पेच्छसि २-२०५
गा. ५७१ (प्रथम दल, आरंभनी १२ मात्रा)
- २क. अइ सुप्पइ पंसुलि णीसहेहि अंगेहि पुनरुत्तं २-१७९
३. अज्ज म्मि हासिआ मामि तेण ३-१०५
गा. २६४ (प्रथम दल, आरंभनी १६ मात्रा)
४. अज्ज वि सो सवइ ते अच्छी १-३३
५. अणचिंतिअममुणंती २-१९०
'तारागण', ७१ (प्रथम दल, आरंभनी १२ मात्रा)
६. अट्ठारसण्हं समण-साहस्सीणं ३-१२३
७. अणुवद्धं तं चिअ कामिणीणं २-१८४
८. अत्थालोअण-तरला वगेरे १-७
'गरुडवहो' ८६.
९. अप्पणिआ पाउसे उवगयम्मि ३-५७
१०. अप्पणिआ य विअड्ढि खाणिआ ३-५७ (वैतालीयनुं सम चरण)
११. अम्मो कह पारिज्जइ २-२०८
१२. अम्मो भणामि भणिए ३-४१
सरखावो : अत्ता भणामि भणिए : गा० ६७६मां 'भणिए
भणामि अत्ता' (बीजा दलनी आरंभनी १२ मात्रा)नुं पाठांतर.
१३. अरे मए समं मा करेसु उवहासं २-२०१
१४. अलाहि किं वाइएण लेहेण २-१८९
१५. अव्वो किमिणं किमिणं २-२०४
१६. अव्वो तह तेण कया वगेरे २-२०४
१७. अव्वो दलंति हिअयं २-२०४
१८. अव्वो दुक्कर-कारय २.२०४ गा० २७३
१९. अव्वो न जामि छेत्तं २.२०४ गा. ८२१
(पहेला दलनी आरंभनी १२ मात्रा)
२०. अव्वो नासेंति दिहिं वगेरे २-२०४
२१. अव्वो सुपहायमिणं वगेरे २-२०४
२२. अव्वो हरंति हिअयं वगेरे २-२०४ गा. ५४१.
२३. असाहेज्ज देवासुरा १-७९

[२७]

૨૪. અહ કમલમુત્તી ૩-૮૭
૨૫. અહ ણે હિઆણ હસડ મારુય-તણઓ ૩-૮૭
- ૨૫ક. અહ પેચ્છડ રહુતણઓ ૪-૪૪૭
'સેતુબન્ધ' ૨-૧ (પૂર્વાર્ધની આરંભની ૧૨ માત્રા)
૨૬. અહ મોહો પર-ગુણ-લહુઅયાડ ૩-૮૭
૨૭. અહયં કય-પ્પણામો ૩-૧૦૫
૨૮. અહવાયં કય-કજ્જો ૩-૭૩
- ૨૮ક. અહો અચ્છરિઅં ૧-૭
- ૧'રતાવલી', શ્રીજા અંકમાં ૧૧મા પદ્ય પછી વાસવદત્તાની ઉક્તિમાં)
૨૯. અંકોલ્લ-તેલ્લ-તુપ્પં ૧-૨૦૦
૩૦. અંગે ચિઅ ન પહુપ્પડ ૪-૬૩
૩૧. અંતાવેઈ ૧-૪
૩૨. અંતેડરે રમિડમાગઓ રાયા ૩-૧૩૬
૩૩. અંતો વીસંભ-નિવેસિઆણ ૧-૬૦
૩૪. આડંટણ ૧-૧૭૭
આડંટણા (આવશ્યક સૂત્ર, પ્રતિક્રમણાધ્યયન ૨-૨૦)
- ૩૪ક. આભાસડ રયણીઅરે ૪-૪૪૭
'સેતુબન્ધ' ૧૧-૩૪
- (પાઠ. 'આહાસડ અ ણિસિઅરે' : પૂર્વાર્ધની આરંભની ૧૨ માત્રા)
૩૫. આમ વહલા વણોલી ૨-૧૭૭.
ગા. ૫૭૮ (પ્રથમ દલ, આરંભની ૧૨ માત્રા)
૩૬. આરણ કુંજરોલ્લ વેન્લનો ૧-૬૬
'સેતુબન્ધ' ૮.૫૧
૩૭. આલેટ્ટુઅં ૧-૨૪
૩૮. આહિઆઈ ૧-૪૪
ગા. ૨૪ (અંતિમ ૭ માત્રા. પાઠાંતરો-આહિજાઈ, આહિયાઈ, અહિજાઈ)
૩૯. ઇઅ જંપિઆવસાણે ૧-૧૧
૪૦. ઇઅરાઈ જાણ લહુઅક્કરાઈ પાઅંતિમિલ્લ સહિઆણ ૩-૧૩૪
'વૃત્તજાતિસમુચ્ચય' ૧-૧૩ (ગાથાનું પૂર્વ દલ)
૪૧. ઇઅ વિઅસિઅ-કુસુમસરો ૧-૧૧
૪૨. ઇઅ વિંઝ-ગુહા-નિલયાણ ૧-૪૨
'ગરુડવહો' ૩૩૮ (પૂર્વ દલનો આરંભની ૧૩ માત્રા)

[૨૮]

४३. इमिआ वाणिअ-धूआ ३-७३
 ४४. इहरा निसामन्नेहि २-२१२
 ४५. उअ निच्चल-निष्कंदा २-२११
 गा०-४ (पूर्व दलनी आरंभनी १२ मात्रा)
 ४६. उन्म न अम्मि कुविआ ३-१०५
 ४७. उप्पज्जंते कइ-हिअअ-सायरे कव्व-रयणाइं ३-१४२.
 'वज्जालग्ग', १९. (उत्तर दल)
 ४८. उम्मीलंति पंकयाइं ३-२७
 ४९. उवकुंभस्स सीअलत्तणं ३-१०
 ५०. उवमासु अपज्जतेम वगेरे. १-७
 'गरुडवहो'-१८८
 ५१. उअभमजिअं च वंदे १-२४
 'आवश्यक-सूत्रं', चतुर्विंशतिस्तव-२
 ५२. ऊ कह मुणिया अहयं २-१९९
 ५३. ऊ किं मए भणिअं २-१९९
 ५४. ऊ केण न विण्णायं २-१९९
 ५५. ऊ निलज्ज २-१९९
 ५६. एअं खु हसइ २-१९८
 गा० ६ (पाठांतर-उत्तर दलनी आरंभनी ६ मात्रा)
 ५७. एवं किल तेण सिविणए भणिआ २-१८६
 ५८. एवं दोण्णि पहू जिअ-लोए ३-३८
 ५९. एस सहाओ च्चिअ ससहरस्स ३-८५
 ५९क. ऐ बीहेमि १-१६९
 ६०. ओ अविणय-तत्तिल्ले २-२०३
 ६१. ओ न मए छाया इत्तिआए २-२०३
 ६२. ओमालयं वहइ १-३८.

गा० २-९८ (उत्तर दलनी अंतिम १० मात्रा : पाठ०

ओमालियं)

६३. ओ विरएमि णहयले २-२०३
 ६४. कल्लं किर खर-हिअओ २-१८६
 गा० ८६. (पूर्व दलनी आरंभनी १२ मात्रा)
 ६५. किणो धुवसि २-११६.
 गा० ३६९; 'प्राकृतप्रकाश', ९-९

[२९]

६६. किलित्त-कुसुमोवधारसु १-१४५
 ६६क. किं उल्लावैतीए वगरे २-१९३
 ६७. किं पम्हुट्ठमि अहं ३-१०५
 ६८. कुंकुम-पिजरयं २-१६८
 ६८क. केलि-पसरो विअंभइ ४-१५७
 ६९. को खु एसो सहस्स-सिरो २-१९८
 ७०. खामियं १-१८९
 'आवश्यक-सूत्रं' कायोत्सर्गाध्ययन
 ७१. खीरोओ सेसस्स व निम्मोओ २-१८२
 ७१क. खेड्डयं कयं वगरे ४-४२२
 ७२. गईए णइ २-१८४
 ७३. गज्जंतं खे मेहा १-१८७; ३-१४२
 ('कविदर्पण-वृत्ति', पृ. १६, २-१६ पूर्व दलना आरंभनी १२
 मात्रा; पादलिप्तसूरिकृत गाथा.)
 ७३क. गामे वसामि नयरे न यामि ३-१३५
 'सरस्वतीकंठाभरण', ३-१५३
 ७४. गूढोअर-तामरसाणुसारिणी भमर-पंति-व्व १-६
 'गण्डवहो', १८८ उत्तर दल; 'गाहारयण-कोस'-९
 ७४क. गेण्हइ र कलम-गोवी २-२१७
 ७५. चउवीसं पि जिणवरा ३-१३७
 पिशेल-पेरे ३४, पृ. ३९
 ७६. चिरस्स मुक्का ३-१३८
 ७७. चिंचव्व कूर-पिक्का २-१२९
 ७८. ची-वंदणं १-१५१
 ७९. छिंछई २-१७४
 गा० ३०१ : आअओअज्ज कुलहराओ ति छिंछई जारं । (पाठा. छिंछई)
 ८०. जउँणयडं, जउँणायडं १-४
 ८१. जलहरो खु धूमपडलो खु २-१९८
 ८१क. जहि मरगय-कंतिए संबलियं ४-३४९
 ८२. जं चेअ मउलणं लोअणाण २-१९४
 ८३. जं जं ते रोइत्था ३-१४३
 ८४. जाइ विसुद्धेण पहु ३-३८

८५. जाई वयणाई अम्हे ३-२६
गा० ६५१ (पूर्व दलना आरंभनी १२ मात्रा)
८६. जाला ते वगेरे १-२६९ (जुओ क्रमांक-९८)
८७. जिणणे धोअणमतेओ १-१०२
'आवश्यकसूत्र'-चूर्णि (अनुष्टुभुनं प्रथम चरण)
८८. जुम्हदम्ह-पयरणं १-२४६
८९. जेण हं विच्छा ३-१०५
९०. तदिअस निहट्ठाणंग २-१७४
९१. तरिउं ण हु णवर इमं २-१९८
९२. तस्स इर २-१८६
९३. तह मन्ने कोहलिए १-१७९
गा० ७६८ (उत्तर दलना आरंभनी १२ मात्रा)
९४. तं खु सिरीए रहस्सं २-१९८
९५. तं तिअस-बंदि-मोक्खं २-१७६
'सेतुबन्ध'-१-१२ (आरंभनी १२ मात्रा)
९६. तं पि हु अच्छिन्न-सिरी २-१९८
९७. ताओ एआओ महिलाओ ३-८६
९८. ताला जाअंति गुणा वगेरे ३-६५
(‘ध्वन्यालोक’ बीजो उद्योत, बीजुं उदाहरण; आनंदवर्धनकृत ‘विषम बाणलीला’मांथी; ‘काव्यप्रकाश’मां पण उद्धृत; गा. ९८९)
- ९८क. तिरिच्छि पेच्छइ २-१४३
९९. तिसु तेसु अलंकिया पुहवी ३-१३५
१००. तिस्सा मुहस्स भरिमो ३-१३८
१०१. ते च्चिअ धव्वा वगेरे २-१८४
'स्वयम्भूच्छन्दस' १-१-५; 'परमप्पयासु' २-११७ मां उद्धृत
१०२. तेसिमेअमणाइणं ३-१३४
'दसवेयालिय-सुत्त' ३-१
१०३. तो णेण करयल-ट्ठिआ ३-७०
१०४. थाणुणो रेहा २-७
१०५. थू निलज्जो लोओ २-२००
१०६. दणुइंद-रुहिर-लित्तो वगेरे. १-६
(सरखावो 'सेतुबन्ध'-१०२)

१०७. दर विअसिअं २-२१५
 १०८. दरिअ-सीहेण १-१४४
 गा० १७५ ('ध्वन्यालोक' मां उद्धृत)
 १०९. दासो वणे न मुच्चइ २-२०६
 ११०. दिअ-भूमिसु दाण-जलोल्लिआइं ३-१६
 १११क. दिट्ठिक्क-थणवट्ठं १-८४
 १११. दुवालसंगो १-२४४
 'नंदिसुत्त'-११५
 ११२क. दुस्सहो विरहो १-११५
 ११२. दुहावि सो सुर-वहू-सत्थो १-९७
 ११३. दुहिअए राम-हिअए २-१६४
 ११४. दे आ पसिअ निअत्तसु २-१९६
 ११५. दे पसिअ ताव सुंदरि २-१९६
 ११६. देवं-नाग-सुवण्ण १-२६
 'आवश्यक-सूत्र', श्रुतस्तव
 ११७. देविंदो इदमब्बवी ३-१६२
 'उत्तरज्झाया', नमिपवज्जा
 ११८. दोण्णि वि न पुहप्पिरे वाहू ३-१४२
 ११९. धणस्स लद्धो ३-१३४
 १२०. धरणीहर पक्खुब्भंतयं २-१६४
 'सेतुबन्ध' २-२४ (गलितकना बीजा चरणनी पाछळनी १५ मात्रा)
 ०१२१. धारा-किलिन्न-वत्तं १-१४५
 'गरुडवहो', ४१० (प्रथम दलनी आरंभनी १२ मात्रा)
 १२२. धीरं हरइ विसाओ १-१५५
 'सेतुबन्ध' ४-२३ (पूर्वार्धनी आरंभनी १२ मात्रा)
 १२२क. न उणाइ अच्छीइं २-२१७
 १२३. नच्चाविथाइं तेणम्ह अच्छीइं १-३३
 १२४. नत्थि वणे जं न देइ विहि-परिणामो २-२०६
 १२५. न मरं ३-१३४
 १२६. नमिमो हर-किरायं १.१८३
 'गरुडवहो', ३५ (उत्तर दलनी अंतिम ११ मात्रा)
 १२६क. नयरे न जामि ३-१३५

१२७. नवर पिआइं चिअ निव्वडंति २-१८७
१२८. णवरि अ से रहुवइणा २-१८८
'सेतुवन्ध', १५-७९ (पाठ० : सो. पूर्वार्धनी आरंभनी १२ मात्रा)
१२९. णवि हा वणे २-१७८
१३०. न वेरि-वग्गे वि अवयासो १-६
'गरुडवहो'- २२० (उत्तरदलनी अंतिम १५ मात्रा)
१३१. न हु णवरं संगहिआ २-१९८
१३२. निअंव-सिल-खलिअ-वीइ-मालस्स १-४
१३३. निणइ कह सो सुकम्माणे ३-५६
१३४. निज्जिआसोअ-पल्लविल्लेण २-१६४
१३५. निट्ठुरो जे सि ३-१४६
१३६. निसमणुप्पिअ-हिअस्स हिअयं १-२६९
- १३६क. निस्सहाइं अंगाई १-९३
१३७. नीलुप्पल-माला इव २-१८२
- १३७क. नीसासूसासा १-९
१३८. पणवह माणस्स हला २-१९५
गा० ८९३ (पूर्वदलनी आरंभनी १२ मात्रा)
१३९. परदुक्खे दुक्खिआ विरला २-७२
(उत्तर दलनी अंतिम १५ मात्रा)
१४०. परिअड्ढइ लायणं ४-२२०
१४१. पहीण जरमरणा १-१०३.
'आवश्यक सूत्र', चतुर्विंशतिस्तव ५ (पूर्व दलनी अंतिम १० मात्रा)
१४२. पंथं किर देसित्ता १-८८
'आवश्यक-निर्युक्ति' १४६
१४३. पिअ-वयंसो हिर २-१८६
१४४. पिट्ठि-परिट्ठविअं १-१२९
१४५. पिट्ठिए केस-भारो ३-१३४
१४६. पुत्रामाई वसंते १-१९०
१४७. बले पुरिसो धणंजओ खत्तिआणं २-१८५
१४८. बले सीहो २-१८५

१४९. बहु-जाणय रुसिउं सक्कं ३-१४१
१५०. वंधेउं कुज्जय-पसूणं १-१८१
१५१. बाह-सलिल-पवहेण उल्लेइ १-८२
- गा० ५४१ (पाठा० णिवहेण ओल्लेइ : उत्तरदलनी अंतिम १७ मात्रा)
- १५१क. विसत्तंतु-पेलवाणं १-२३८
१५२. वीहंते रक्खसाणं च ३-१४२
- १५२क. भणिअं च णाए ३-७०
१५३. भमर-रुअं जेण कमल-वणं २-१८३
१५४. भमररुअं तेण कमल-वणं २-१८३.
१५५. भुआ-यंतं, भुअ-यंतं १-४
१५६. भोच्या सयलं पिच्छं वगेरे
'शान्तिनाथचरित्र'मांथी
१५७. मइ वैविरीए मलियाइं ३-१३५
१५८. मउअत्तयाइ २-१७२
१५९. मलय-सिहर-खंडं २-९७
१६०. महणव-समा सहिआ १-२६९
१६१. मह पिउल्ला ओ २-१६४
१६२. महमहइ मालई ४-७८
१६३. महमहिअ-दसण-किसरं १-१४६
- १६३क. महुरे-व्व पाडलिउत्ते पासाया २-१५०
१६४. मंदरयड-परिघट्टं २-१७४
१६५. माइं काहीअ रोसं २-१९१
१६६. मामि सरिसक्खराण-वि २-१९५
- गा० ८५० (प्रथम दलनी आरंभनी १२ मात्रा)
१६७. मुद्ध-विअइल्ल-पसूण-पुंजा १-१६६
- 'कर्पूरमंजरी', १-१९ : वसंततिलकाना छेल्ला चरणना अंतिम ११अक्षर
१६८. रे हिअय मडह-सरिआ २-२०१
- गा० १०५ (प्रथम दलनी आरंभनी १२ मात्रा)
१६९. लज्जालुइणी २-१७४
- गा. १२७ (प्रथम दलनी आरंभनी १२ मात्रा : अहअं लज्जालुइणी)
१७०. लोगस्सुज्जोअगरा १-१७७
- 'आवश्यक सूत्र', चतुर्विंशति-स्तव १

१७१. वक्कंतरेसु अ पुणो २-१७४
 १७२. वच्छेहिं कया छाही ३-७.
 १७३. वड्डइ पवय-कलयलो ४-२२०
 १७४. वणे देमि २-२०६
 १७५. बहुआइ नहुल्लिहणे वगरे.
 बहुआइ नहुल्लिहणे आबंघंतीए कंचुअं अंगे ।
 मयरध्दय-सर-धोरणि-धारा-हेअ-व्व दीसंति ॥
 १७६. वंदामि अज्ज-वइरं १-६
 'नंदिसूत्र'
 १७७. वंदे उसभं अजिअं १-२४
 १७८. वामेअरो बाहू १-३६
 १७९. वारीमई, वारिमई १-४
 'लीलावई-कहां'-४२३ (उत्तरदल) : ससिमणि-घडिया वाउल्लिय-
 व्व वारीमई जाया; 'गाहायणकोस'-३२९: पाठा० सा तस्स)
 २।२० दिट्ठीए तस्स ससहर -कर-सलिल झलझला सलोणाए
 बाला ससिमणि-धीउल्लिय-व्व सेउल्लिया जाया ॥
 (सुभासिय-पज्जसंगहो, ३)
 १८०. वासेसी १-५
 १८१. विअड-चवेडा-विणोआ १-१४६
 १८२. विद्ध-कइ-निरुविअं २-४०
 सरखावो 'वृत्तजातिसमुच्चय', २, ८ : वुड्ड-कइ-निरुवियं
 १८३. विसयं विअसंति अप्पणो कमल-सरा २-२०९
 १८४. विससिज्जंत महा-पसु वगरे १-८
 'गरुडवहो' ३१९
 १८५. विहवेहिं गुणाइं मग्गंति १-३४
 'गरुडवहो', ८६६ (पाठा० : विहवाहि गुणे विमग्गंति : उत्तरदलनी
 अंतिम १५ मात्रा).
 १८६. वेलूवणं, वेलुवणं १-४
 १८७. वेव्व गोले २-१९४
 १८८. वेव्वे ति भए वगरे २-१९३
 १८९. वेव्वे मुरंदले वहसि पाणिअं २-१९४.
 १९०. वोदह-दहम्मि पडिआ २-८०.

તે ચ્ચિઅ સુહઆ તે ચ્ચિઅ, સપ્પરિસા તે જિઅંત જિઅલોંએ ।

વોદહિ-દહમ્મિ પઢિઆ, તરંતિ જે શ્વેઅ હેલાએ ॥

(‘સ્વયમ્પૂચ્છન્દસ્’, પૂર્વભાગ ૧-૧-૫; વિદરઘ-કવિ-કૃત)

આ ગાથા ‘પરમપ્પયાસુ’ માં ઉદ્ધૃત કરેલ છે (૨-૧૨૭). ત્યાંના પાટાંતર : તે ચ્ચિઅ ધન્ના; તે જિયંતુ, વોદહ-દહમ્મિ; લીલાએ.

‘છન્દોનુશાસન’માં પળ (૧-૭-૬)માં, લઘુ અક્ષર પછી ‘હં’ આવે ત્યારે પ્રાકૃત છન્દમાં તે ગુરુ નથી થતો તેનાં બે ઉદાહરણ આપેલાં છે. ‘વોદહ-દહમ્મિ પઢિઆ’, અને ‘કુવલય ચ્ચિઅ દહિં’. આમાંથી પહેલાં ઉદાહરણ ઉપરના ‘પર્યાય-ટિપ્પણ’માં પૂરાં પદ્યો આપેલાં છે. તેમાંથી ઉપર્યુક્ત ગાથાનાં પાટાંતર : તે ચ્ચિઅ પઢિઆ તે જયંતિ; ‘લીલાએ’. વઢી ‘વોદહદહમ્મિ’નો અર્થ ‘ગ્રામીણ-તરુણ-સમૂહ-હૃદે’ એ પ્રમાણે આપ્યો છે. પરંતુ ‘વોદહિ’ પાઠ વધુ સારો છે. વીજા પદ્યનો ‘પર્યાય-ટિપ્પણ’ માં આપેલો પાઠ ઘણે સ્થાને ભ્રષ્ટ છે. તેના શુદ્ધ પાઠ માટે જુઓ વા. મ. કુલકર્ણી PRAKRIT VERSES IN SANSKRIT WORKS ON POETICS ભાગ-૧, માં શુદ્ધ કરેલ અપભ્રંશ ઉદાહરણોની સૂચિ, પરિશિષ્ટ-૧, ક્રમાંક-૪૧. એ પદ્ય ભોજકૃત ‘સરસ્વતીકંઠાભરણ’ તથા ‘શૃંગારપ્રકાશ’માં ઉદ્ધૃત થયેલ છે. પળ બંને સ્થળે ‘દહિં’ ને વદલે હસ્તપ્રતોમાં ‘દહિં’-એમ ૨-કાર વગરનો પાઠ મળે છે. મૂળ પાઠ ‘છન્દોનુશાસન’માં સચવાયો છે.

‘શૃંગારપ્રકાશ’ પૃ. ૮૧૩ ઉપર ઉદ્ધૃત એક ગાથામાં પળ ‘વોદહ’ શબ્દ મળે છે.

ગામે વોદહ-પરરમ્મિ (કુલકર્ણીનું ઉપર્યુક્ત પુસ્તક, ૨, પૃ. ૪૩૭, ક્રમાંક, ૩૦)

૧૯૧. સચ્ચ ય સ્વેણ સચ્ચ ય સોલેણ ૨-૧૮૪

૧૯૧ક. સળિયમવગૂદો ૨-૧૬૮

૧૯૨. સત્તાવીસા ૧-૪

૧૯૨ક. સદ્દહમાણો જીવો ૪-૯

૧૯૩. સભિન્નુ ૧-૧૧

‘ઉત્તરજ્ઞાપિ-સૂત્ત’, અધ્યયન ૧૦

૧૯૪. યયં ચેઅ મુણસિ કરણિજ્ઞં ૨-૨૦૯

ગા. ૮૫૧ (ઉત્તરદલ અંતિમ ૧૫ માત્રા)

૧૯૪ક. સચ્ચસ્સ વિ એસ ગઇ ૩-૮૫

૧૯૫. સચ્ચંગ-સિજ્જિરીએ ૪-૨૨૪

૧૯૫ક. સહિ ઇરિસિ ચ્ચિઅ ગઈ ૨-૧૯૫.

ગા. ૧૦ (પ્રથમ દલ, આરંભની ૧૨ માત્રા)

૧૯૬. સાઠ્ઠઅયં ૧-૫

૧૯૭. સાલાહણી ભાસા ૧-૨૧૧

१९८. सिकखंतु वोदहीओ २-८०
गा० ३९२ (उत्तरदल, आरंभनी १२ मात्रा)
१९९. सीमाधरस्स वंदे ३-१७४
'आवश्यक-सूत्र', श्रुतस्तव-२
२००. सुअ-लक्खणाणुसारेण २-१७४
२०१. सुरहि-जलेण कडुएल्लं २-१५५
- २०१क. सुंदर-सव्वंगाड विलासिणीओ पच्छंताण ४-१३८
२०२. सूरिसो १०८
२०३. मूसइरे गाम-चिक्खल्लो ३-१४२
२०४. सोअइ अ णं रहुवई ३-७०
'सेतुवन्ध', १-४१ (पूर्वार्धना आरंभनी १२ मात्रा)
- २०४क. सोसउ म सोसउ वगेरे ४-३६५
२०५. हत्थुन्नामिअ - मुही णं (भणइ) तिअडा ३-७०
'सेतुवन्ध'-११-८७ (उत्तरार्धनी अंतिम २० मात्रा)
- २०५क. हयं नाणं किया-हीणं २-१०४
'आवश्यक-निर्युक्ति', १०१ (अनुष्टुभुनं प्रथम चरण)
२०७. हरए मह-पुंडरिए २-१२०
२०८. हरस्स एगा गाई १-१५८
२०९. हरिण-ट्ठाणे हरिणंक वगेरे ३- १८०
'गाहारयणकोस', ५५२:
- २१२० ससहर हंरिण-ट्ठाणि जइ, सीह-सिलिंबु धरंतु । ता दुक्करु
तुह राहु जइ, माणुम्मलणु करंतु । 'सुभासियगाहा-संगहो', ८८
२१०. हरे निल्लज्ज २-२०२
२११. हरे बहु-वल्लह २-२०२
२१२. हले हयासस्स २-१९५
गा० ४३० : हला हयासस्स : पूर्वदलनी अंतिम ९ मात्रा)
२१३. हंद पलोएसु इमं २-१८१
गा० २०० (पाठा० गेण्हह/गिण्हइ/गेण्ह; हंद, हंदि. पलोअह)
२१४. हंदि चलणे णओ वगेरे. २-१८०
हंदि चलणे णओ सो ण माणिओ हंदि - एत्तादे ।
हंदि न होही भणिरी सा सिज्जइ हंदि तुह कज्जे ॥
२१५. हासाविओ जणो सामलीए ३-१५३

- गा० १२३ (पूर्वदलनी आरंभनी १६ मात्रा)
 २१६. हिअए ठाइ १-१९९
 २१७. हुं गेण्ह अण्णो च्चिअ २-१९७.
 ('प्राकृतप्रकाश' ९-२)
 २१८. हुं निलज्ज समोसर २-१९७
 गा० १४६ (पूर्वदलनी आरंभनी १२ मात्रा)
 २१९. हुं साहसु सव्भावं २-१९७
 गा० ४५३ पाठ० : सहि साहसु सव्भावेण / सव्भावं)
 ('प्राकृतप्रकाश', ९-२)
 २२०. हेट्ठ-ट्ठिअ-सूर-निवारणाय वगेरे. ४-४४८
 'गउउवहो', १५.
 २२१. होइ वणे न होइ २-२०६

शौरसेनी (८-४-२६०थी २८६)

०२११. अनंत-करणीयं दाणिं आणवेदु अय्यो २७७
 ('अभिज्ञान-शाकुन्तल', पहिलो अंक)
 २२२. अपुरवं नाडयं २७०
 'अभिज्ञान-शाकुन्तल', पहिलो अंक, प्रस्तावनामां पद्य चोथो
 पल्लीना नटीना संवादमां)
 २२३. अम्महे एआए सुम्मिलाए सुपलिगढिदो भवं २८४
 २२४. अव्यउत्त पय्याकुलीकदम्हि २६६
 २२५. असंभाविद-सक्कारं २६०
 'अभिज्ञान-शाकुन्तल', पहिलो अंक, ३०मा पद्या पल्ली चोथो संवाद;
 पाठभेद : अदिहि-सक्कारं १)
 २२६. एदु भवं २६५
 २२७. कयवं करेमि काहं च २६५
 २२८. किं एत्थभवं हिदएण चित्तेदि २६५
 २२९. जुत्तं णिमं २७९
 २३०. णं अफलोदया २८३
 २३१. णं अव्यमिस्सेहिं पुढमं व्येव आणत्तं २८३
 'अभिज्ञान-शाकुन्तल', पहिला अंकमा
 २३२. णं भवं मे अगगदो चलदि २८३
 'अभिज्ञान-शाकुन्तल', बीजा अंकमां

१३३. तदो पूं द-पदिञ्जेण मारुदिणा मंतिदो २६०
 १३४. तधा करेध तधा तस्स राइणो अणुकंपणिआ भोमि २६०
 १३५. ता अलं एदिणा माणेण २७८
 १३६. ता जाव पविसामि २७८
 १३७. नमोत्थुणं २८३ (आर्षे)
 १३८. पंजलिदो भयवं हुदासणो २६५
 १३९. भयवं कुसुमाउह २६४
 ('रत्नावली', बीजा अंक, सातमो सागरिकानो संवाद)
 २४०. भयवं तित्थं पवत्तेह २६४
 २४१. मघवं पागसासणे २६५
 २४२. मम य्येव वंभणस्स २८०
 २४३. समणे भयवं महावीरे २६५
 'कल्पसूत्र' १
 २४४. सयल-लोअ-अंतेआरि भयवं हुदवह २६४
 २४५. संपाइअवं सीसो २६५
 २४६. सो य्येव एसो २८०
 २४७. हला सउंतले २६०
 'अभिज्ञान-शाकुन्तल', पहेला अंकमांथी.
 २४८. हंजे चदुरिके २८१
 २४९. हीमाणहे जीवंत-वच्छा मे जणणी २८२
 'उदात्तराघव'मांथी
 २५०. हीमाणहे पलिसंता हगे एदेण निय-विधिणो २८२
 २५१. दुव्वसिदेण २८२
 'विक्रान्तभीम'मांथी
 २५२. हीही भो संपन्ना मनोरथा पिय-वयस्सस्स २८५

मागधी (८-४-२८७ थी ३०२)

२५३. अमच्च-ल=कशं पिक्खिदुं इदो य्येव आगश्चदि ।
 'मुदाराक्षस', चौथो अंक, चौथा पद्य पछीना बीजा संवादमां
 २५४. अम्महे एआए शुम्मिलाए शुपलिंगदिदे भवं ३०२ (= २८४)
 २५५. अय्य एशे खु कुमाले मलयकेदू ३०२

२५६. अय्य किल विव्याहले आगदे २९२
'मुदाराक्षस', चोथो अंक, चोथा पद्य पछी बीजो संवाद
२५७. अले किं एशे महंदे कलयले ३०२
'वेणीसंहार' त्रीजो अंक, त्रीजा पद्य पछी सोळमो संवाद)
२५८. अले किं एशे महंदे कलयले शुणीअदे ३०२
'वेणीसंहार' त्रीजा अंकना प्रवेशकमो.
२५९. अले कुंभिला कधेहि ३०२
'अभिज्ञान शाकुन्तल'माथी
२६०. अहंपि भागुलायणादो मुद्द पावेमि ३०२
'मुदाराक्षस' पांचमो अंक, प्रवेशकनी अंतिम पंक्ति
२६१. अहिमञ्जु-कुमाले ३०२
२६२. आपन्न-वञ्चले २९५
२६३. एशे पुलिशे २८७
२६४. एशे मैशे (२८७)
२६५. आंशलध अय्या ओंशलध ३०२
'मुदाराक्षस', चोथो अंक, चोथा पद्यनी पहेंला
२६६. कयरे आगच्छई २८७
२६७. केरेमि भंते २८७
२६८. कं खु शोभणे बम्हणे शि त्ति कलिय लज्जा पलिग्गहे दिण्णे ३०२
'अभिज्ञान-शाकुन्तल', छट्ठो अंक, पृ. १८२
२६९. खय-यलहला २९६
२७०. गिम्ह-वाशले २८९
२७१. णं अवशलीपशप्पणीया लायाणो ३०२
'अभिज्ञान-शाकुन्तल', छट्ठो अंक, पृ. १८५
२७२. ता कहि नु गदं लुहिलप्पिए भविस्समदि ३०२
'वेणीसंहार', पहेंलो अंक, पहेंला पद्य पछी त्रीजो संवाद.
- २७२क. ता याव पविशामि ३०२
२७३. पञ्जा-विशालं २९३
२७४. पविशदु आवुत्ते शामि-पशादाय ३०२
'अभिज्ञान-शाकुन्तल'माथी
२७५. पोरणमल्ल-मागह-भासा-निययं हवइ सुत्तं २८७
२७६. प्रक्खलदि हस्ती २८९
२७७. भगदत्त-शोण्डाह कुंभे २९९
'वेणीसंहार', त्रीजो अंक, त्रीजा पद्य पछी ९मो संवाद

१७८.

भयवं कदंते ये अप्पणो प=कं उज्झिय पलस्स प=कं पमाणीकलेशी ३०२
'मुद्राराक्षस' चोथो अंक, २१ मा पद्य पछीनो छट्ठो संवाद

१७९.

भीमशेणस्स पश्चादो हिंडीयदि २९९
'वेणीसंहार', त्रीजो अंक, त्रीजा पद्य पछीनो १३मो संवाद

१८०.

भो कंचुइआ ३०२

१८१.

मालेध वा धलेंध वा अयं दाव शे आगमे ३०२

१८२.

युत्तं णिमं ३०२

१८३.

लहश-वश-नमिल-शुल-शिल-विअलिद-मंदाल-लायिदंहि-युगे ।
वील-यिणे पक्खालदु मम शयलमवय्य-यंवालं ॥ २८८

१८४.

शमणे भयवं महावीले ३०२

१८५.

शयणाहं सुहं ३००

१८६.

शलिशं णिदं ३०२

१८७.

शस्प-कवले २८९

१८८.

शुणघ दाणिं हगे शक्कावयाल-तिस्त-णिवाशी-धीवले ३०२, ३०१
'अभिज्ञान-शाकुन्तल', छट्ठो अंक, प्रवेशक, बीजो संवाद, चोथो
संवाद

१८९.

शुस्क-दालं २८९

१९०.

शुस्तु कदं २९०

१९१.

से तारिसे दुक्खसहे जिइंदिए २८७

'दशवैकालिक' सूत्र, अध्ययन ८, गा० ६३, प्रथम चरण

१९२.

हगे न एलिशाह कम्माह काली २९९

१९३.

'हगे शक्कावयाल' वगेरे (= ३०२)

१९४.

हगे चुदलिके ३०२

१९५.

हिडिंबाए धडुक्कय-शोके ण उवशमदि । २९९

'वेणीसंहार', त्रीजो अंक, त्रीजा पद्य पछीनो पांचमो संवाद

१९६.

हीमाणहे जीवंत/वश्चा मे जणणी ३०२

'उदात्तराघव' : राक्षसनी उक्ति

१९७.

हीमाणहे पलिस्संता हगे एदेण-णिय-विधिणो दुव्ववशिदेणं ३०२

'विक्रान्तभीम' : राक्षसनी उक्ति

१९८.

हीही संपन्ना मे मणोलघा पिय-वयस्सस्स ३०२

पैशाचिक (८-४-३०३ थी ३२८)

२९९. अध स-सरीरो भगवं मकरधजो एत्थ परिवधमंतो हुवेय्य ३२३
आ पैशाचो 'वृहत्कथा'मांथो होवानी अटकळ करी शकाय.
सरखावो : तौ च दृष्ट्वा तमुत्थाय, प्रह्वौ मदन-शङ्कया ।
अवोचतां नमस्तुभ्यं, भगवन् कुसुमायुध ॥
(‘कथासरित्सागर’, १३, १०४, १२)
३००. एवं चिंतयमानो गतो सो ताए समीपं ३२२
३०१. एवंविधाए भगवतीए कधं तापस-वेस-गहनं-कतं ३२३
३०२. एतिसं अतिट्ठ-पुरवं महाधनं तद्धून ३२३
३०३. किंपि किंपि हितपके अत्थं चिंतयमानो ३१०
३०४. तत्थ च नेन कत-सिनानेन ३२२
३०५. तं तद्धून चिंतितं रज्जा का एसा हुवेय्य ३२०
३०६. ताव च तीए तूरातो य्येव तिड्ढो सो आगच्छमानो राजा ३२३
३०७. पुधुमंतसने सव्वस्स य्येव संमानं कीरते ३१६
३०८. पूजितो च नाए पातग्ग-कुसुम-प्पतनेन ३२२
३०९. भगवं यति मं वरं यच्छमि राजं च दाव लोके ३२३
३१०. मकरकेतू ३२४
३११. मतन-परवसो ३०७
३१२. राचिआ लपितं ३०८
३१३. सगर-पुत्त-वचनं ३२४
३१४. वतनके वतनक समप्पेतून २.२६४
३१५. विजयसेनेन लपितं ३२४
सरखावो : सुहृद् विजयसेनो मां सप्रहर्षोऽब्रवीदिदम् ।
(‘कथासरित्सागर’, १३, १०४, ३६)

चूलिका-पैशाचिक (८-४-३२५ थी ३२८)

३१६. पनमथ पनय-पकुप्पित-गोली-चलनग्ग-लग्ग-पतिबिंब ।
तससु नख-तप्पनेसुं एकातस-तनु-थलं लुद्धं ॥
नच्चंतस्स य लीला-पातुक्खेवेन कं पिता वसुथा ।
उच्छल्लंति समद्द सइला निपतंति तं हलं नमथ ॥ ३२६

आ वने गाथाओ 'गाथामुक्तावली' मां उद्धृत; भोजकृत 'सरस्वती कंठाभरण' मां पहेली उद्धृत (२-४). गाथा मु०मां पाठांतर : 'पनअ-प्पकुपित'; 'कोली'; 'पटिबिंब'. 'सरस्वतीकंठाभरण' उपरनी आजडनी टीकामां पहेली गाथा गुणाढ्यनी 'वृहत्कथा' (= 'वडुकहा')ना मंगळाचरणनी गाथा होवानुं जणाव्युं छे. बीजी गाथा पण ते ज संदर्भनी होवाथी तेमांथी होवानो घणो संभव छे. 'वृहत्कथा'नी भाषा पैशाची होवानुं जाणीतुं छे. परंतु हेमचंद्राचार्य पासे जे परंपरा हती ते अनुसार ते पैशाचीनो एक प्रकार-'चूलिकापैशाचिक' के चूलिकापैशाची छे.

परिशिष्ट

नित्ती-दोल्चीए पाताना प्राकृत व्याकरणकारो विषेना पुस्तकमां नमिसाधुना टिप्पणमां आपेल प्राकृत व्याकरणनो सार अने सिद्धहेमनो प्राकृत विभाग - ए बेमां जे समान सूत्रो अने उदाहरणो मळे छे तेनी जे सूची आपी छे, ते अहीं नीचे रजू करी छे.

मागधी

नमिसाधु

हेमचंद्र

१. रसयोर् ल-शो मागधिकायाम् ।
(रेफस्य लकारो दन्त्य-सकारस्य
तालव्य-शकारः)
रसोर् ल-शौ (२८८)
(मागध्यां रेफस्य दन्त्य-सकारस्य
च स्थाने तालव्य-शकारः । यथासंख्यं
लकारस्तालव्य-शकारश्च भवति ।)
२. एत्वमकारस्य सौ पुंसि ।
(एसो पुरिसो : एशे पुलिशे ।
पुंस्येवैत्वम् : तं शलिलं)
अत एत्सौ पुंसि मागध्याम् (२८७)
(एशे पुलिशे ।
पुंसीति किम् : जलं ।)
३. अहं वयमोर् हगे आदेशः ।
(हगे शंपत्ते । हगे शंपत्ता ।)
अहं वयमोर् हगे । (३०१)
(हगे शंपत्ता)
४. जद्ययोर् यकारो भवति । यस्य च । ज-द्य-यां यः (२९२)
(याणदि । याणावदि । मय्यं ।
विद्याहले ।)
(याणदि । यणवदे । मय्यं । अय्य
किल विद्याहले आगदे)
५. क्षस्य स्कोऽनादौ ।
(यश्के । लश्क-शे ।
क्षस्य=कः । (२९६)
(मागध्यामनादौ वर्तमानस्य क्षस्य=को

- अनादावित्येव । क्षय-जलधरः । जिह्वामूलीयो भवति ।
 खय-यलहले इति न स्यात् । य=के । ल=कशे । अनादावित्येव ।
 खय-यलहला । क्षयजलधरा इत्यर्थः।)
६. स्कः प्रेक्षाचक्षोः । स्कः प्रेक्षाचक्षोः । (२९७)
 (प्रेक्षाचक्षोर् घात्वोः क्षस्य स्कादेशः । (मागध्यां प्रेक्षेराचक्षेश्च क्षस्य सकाराक्रान्तः
 पेस्कदि । आचस्कदि ।) को भवति । जिह्वामूलीयापवादः ।
 पेस्कदि । आचस्कदि ।)
७. छस्य श्वो भवति । छस्य श्वोऽनादौ (२९५)
 (पिश्चिले । आवण्णवश्चले ।) (पिश्चिले । लाक्षणिकस्यापि ।
 आपन्नवत्सलः- आवन्नवश्चले)
८. सषोः संयोगस्थयोस्तालव्य-शकारः । सषोः संयोगे सोऽग्रीष्मे । (२८९)
 (विशू । विहश्पदि । काश्यगालं ।) (मागध्यां सकार-षकारयोः संयोगे वर्तमानयोः
 सो भवति । ग्रीष्मशब्दे तु न भवति ।
 ऊर्ध्वलोपाद्यपवादः॥ बृहस्पदी । विष्नु ।)
९. अर्थस्थयोः स्थस्य स्तादेशः । स्थ-र्थयोस्तः । (२९१)
 (एशे अस्ते । एषोऽर्थ ।) (उवस्तिदे । अस्तवदी । शस्तवहे)
१०. ञ-ण्य-न्य-व्रजिनां जो भवति । न्य-ण्य-ज्ञ-ञ्जां ञः । (२९३)
 अञ्जलि । अञ्जलिः । पुञ्जकम्मे । व्रजोः जः । (२९४)
 पुण्यकर्मा । पुञ्जहं । पुण्याहम् । मागध्यां न्य-ण्य-ज्ञ-ञ्ज
 अहिमञ्जु । अभिमन्युः । कञ्जका । इत्येतेषां द्विरुक्तौ जो भवति ॥
 कन्यका । व्रजेः कृतादेशस्य । वच्चइ । अहिममञ्जु-कुमाले । कञ्जका वलणं
 (? वच्चदि) ॥ वञ्जइ - । पुञ्जवते । पुञ्जहं । शव्वञ्जे ।
 अञ्जली । वञ्जदि ।)
११. तस्य दकारोऽन्ते । तो दोऽनादौ शौरसेन्यामयुक्तस्य ।
 (२६०)
 ('शेषं शौरसेनीवत् । ३०२नी नीचे)

शौरसेनी

नमिसाधु

हेमचंद्र

अस्व-संयोगस्थानादौ तस्य दो भवति ।
(तदो । दीसदि । होदि । अंतरिदं ।
अस्व संयोगस्येति किम् ? मत्तो
पुस्तो । स्व-ग्रहणात् - निच्चिंदो ।
अंदेउं इति स्यादेव । अनादावित्येव ।
तेन तदेत्यादौ न भवति ।)

तो दोऽनादौ शौरसेन्यामयुक्तस्य । (२६०)
अधः क्वचित् । (२६१)
(अनादौ वर्तमानस्य
तकारस्य दकारो भवति न चेदसौ
वर्णान्तरेण संयुक्तो भवति ।
एदाहि । एदाओ । अनादाविति किम् ।
अयुक्तस्येति किम् । मत्तो । अय्यउत्तो॥
हला सउंतले ॥ महंदो । निच्चिंदो ।
अंदेउं ।)

१. र्यस्य य्यो भवति । यथालक्ष्यम् ।
(अय्यउत्त पय्याकुलीकदम्हि ।
यथालक्ष्यमित्येव । तेन कय्य-
परवसो वज्ज-कज्ज-इत्यादौ
न भवति ।)

न वा र्यो य्यः । (२६६)
(शौरसेन्यां र्यस्य स्थाने य्यो वा भवति ।
अय्यउत्त पय्याकुली कदम्हि । पक्षे ।
अज्जो । पज्जाउलो । कज्ज-परवसो ।)

२. इह-थ-धानां धो वा भवति ।
(इध । होध । परित्तायध । पक्षे ।
इह । होह । परित्तायह ।)

थो धः । (२६७) । इह-हचोर् हस्य ।
(२६८)
इध । होध । परित्तायध । पक्षे-इह ।
होह । परित्तायह ।)

३. पूर्वस्य पुरवो वा ।
(न कोवि अपुरवो ।
पक्षे अपुव्वं पदं।)

पूर्वस्य पुरवः । (२७०)
(अपुरवं नाडयं । अपुरवागदं । पक्षे-
अपुव्वं पदं । अपुव्वागदं ।)

४. कदुय करिय । गदुय गच्छिय ।
इति क्तवान्तस्यादेशः ।

क्त्व इय-दूणौ । (२७१)
(भविय । भोदूण । हविय । होदूण ।
पढिय । पढिदूण । रमिय । रंदूण ।)

५. एदु भयवं । जयदु भवं ।
तथा आमन्त्रणे भयवं

मो वा । (२६८)
(शौरसेन्यामामन्त्र्ये सौ परे नकागम्य मां

- कुसुमाउह इत्यादि । वा भवति । भो रायं । भयवं कुसुमाउह
भयवं तित्थं पवत्तेह ।)
७. इनः आ वा । आ आमन्त्र्ये वेनो नः । (२६३)
भो कंचुइया । अतश्च भो वयस्सा । (भो कंचुइआ । भो सुहिआ । पक्षे
भो वयस्स ।)
८. इ-लोप इदानीमि । इदानीमो दाणिं । (२७७)
किं दाणिं करिस्सं । अनंतर-करणीयं दाणिं आणवेदु अय्यो
निलज्जो दाणिं सो जणो ।
९. अन्त्यनियमादि-(?अन्त्यादमादि-)
देतोर् णो भवति । मोऽन्त्याणो वेदेतोः । (२७९)
(जुत्तं णिम् । किं णिम् । एवं णेदं ।) एवं णेदं ।)
१०. तदस् ता भवति । तस्मात् ताः । (२७८)
(ता जाव पविसामि) (ता जाव पविसामि । ता अलं एदिण
माणेण ।)
११. एवार्थे य्येव । एवार्थे य्येव । (२८०)
(मम य्येव एकस्स ।) मम य्येव बंभणस्स । सो य्येव एसो ।)
१२. हंजे चेटयाह्वाने । हंजे चेटयाह्वाने । (२८१)
(हंजे चतुरिण्) (हंजे चदुरिके ।)
१३. हीमाणहे निर्वेद-विस्मययोर् निपातः । हीमाणहे विस्मय-निर्वेदे । (२८२)
(हीमाणहे पलिस्संता हगे एदिणा) (हीमाणहे जीवंत-वच्छा मे जणणी
नियविहिणो दुव्विलसिदेण ।) हीमाणहे पलिस्संता हगे एदेण
हीमाणहे जीवंत-वच्छा मे जणणी ।) निय-विधिणो दुव्वविसिदेण ।)
१४. णं निपातो नन्वर्थे । णं नन्वर्थे । (२८३)
(णं भणामि ।)
१५. अम्महे हर्षे निपातः । अम्महे हर्षे । (२८४)
१६. हीही भो विदूषकाणां हर्षे । हीही विदूषकस्य । (२८५)

(हीही इति निपातो विदूषकाणां हर्षे द्योत्ये
प्रयोक्तव्यः । हीही भो संपन्ना मणोरधा
पिय-वयस्सस्स ।)

१७. शेषं प्राकृतसमं दष्टव्यम् ।

शेषं प्राकृतवत् । (२८६)

पैशाची

नमिसाधु

हेमचंद्र

१. णनोर् नकारः पैशाचिक्याम् ।
(आगंनू । नय । नमति ।)

णो नः । (३०६)
(गुन-गन-युतो । गुनेन)

२. दस्य वा तकारः ।
(वतनं : वदनम् ।)

तदोस्तः (३०७)
(भगवती : फक्वती । पव्वती । सतं ।
मतन-परवसो । तामोतरो । वतनकं ।

३. टस्य न डकारः ।
(पाटलिपुत्रं ।)

न क-ग-च-जादि-षट्शम्यन्त
-सूत्रोत्कम् । (३०९)

४. पस्य न वकारः ।
(पदीपो । अनेकपो ।)

५. क-ग-च-ज-द-प-य-वानां अनादौ
यथाप्रयोगं लोपः स्वर-शेषता च
न कर्तव्या । (आकासं । मिगंको ।
वचनं । रजतं । वितानं । मदनो ।
सुपुरिसो । दयालू । लावणं । सुको ।
सुभगो । सूची । गजो । नदी ।)

६. ख-ध-थ-ध-फ-भानां हौं न भवति ।
(मुखं । मेघो । रथो । विद्याधरो ।
विफलं । सभा ।)

७. थ-ठयोर् ढोऽपि न भवति ।
(पथमं । पुथुवि । मठो । कमठो ।

૮. જ્ઞસ્ય ઝો ભવતિ ।

(યજ્ઞકોસલં રાજા લપિતં)

ज्ञो ञः पैशाच्याम् । (३०३)

(પઞ્જા । સઞ્જા । સવ્વઞ્જો । જ્ઞાનં ।

વિઞ્જાનં ।) રાજ્ઞો વા ચિઞ્ । (૩૦૮)

રાચિઞ્જા લપિતં । રઞ્જા લપિતં ।

રાચિઞ્જો ધનં । રઞ્જો ધનં ।)

૯. હૃદયે યસ્ય પઃ ।

हृदये यस्य पः । (३१०)

(હિતપકં ।)

(હિતપકં । કિંપિ કિંપિ હિતપકે અત્થં

ચિંતયમાની ।)

૧૦. સર્વત્ર તકારો ન વિક્રિયતે ।

(ઇતિ બિંબં (?) ।)

નિષ્કર્ષ

‘સિદ્ધહેમ’ના આઠમા અધ્યાય ગત સામાન્ય પ્રાકૃત, શૌરસેની અને માગધીને લગતાં ઉદાહરણોમાંથી જે ઓછાં બતાવ્યાં છે તેને આધારે કેટલાંક તારણો કાઢી શકાય છે.

સામાન્ય પ્રાકૃત માટેનાં ઉદાહરણો મુખ્યત્વે ‘ગાથાસપ્તશતી’, ‘સેતુબન્ધ’ અને ‘ગુડડવહો’માંથી, ‘વજ્જલગ્ગ’, ‘વૃત્તજાતિસમુચ્ચય’, ‘લીલાવર્ણકથા’, ‘વિષમવાણલીલા’, ‘શાન્તિનાથચરિત્ર’ જેવા ગ્રંથોમાંથી કે ‘સ્વયંભૂછંદ’ અને ‘પ્રાકૃતપ્રકાશ’માં ટાંકેલાં ઉદાહરણો પરથી લેવાયાં છે.

શૌરસેનીનાં ઉદાહરણો ‘શાકુન્તલ’, ‘રત્નાવલી’, ‘કર્પૂરમંજરી’, ‘વિક્રાન્તભીમ’ જેવાં નાટકોમાંથી, તો માગધીના ‘શાકુન્તલ’, ‘મુદારાક્ષસ’, ‘વેણીસંહાર’, ‘વિક્રાન્તભીમ’, ‘ઉદાત્તરાધવ’ જેવાં નાટકોમાંથી લેવાયાં છે.

મુખ્ય પ્રાકૃત વિભાગમાં આર્ષપ્રયોગ તરીકે નોંધેલાં ઉદાહરણો ‘દશવૈકાલિક’, ‘ઉત્તરાધ્યયન’, ‘નંદિસૂત્ર’, ‘આવશ્યકસૂત્ર’નાં વિવિધ અધ્યયનો કે વિભાગો, ‘આવશ્યક-નિર્યુક્તિ’ અને ‘આવશ્ય-ચૂર્ણિ’માંથી લેવાયાં છે.

શૌરસેની વિભાગમાં ‘કલ્પસૂત્ર’માંથી અને માગધી વિભાગમાં ‘દશવૈકાલિક’માંથી આર્ષ ઉદાહરણ આપેલ છે. પ્રાકૃત વિભાગમાં આપેલ આર્ષ ઉદાહરણો સામાન્ય પ્રાકૃતનાં શબ્દો અને રૂપો ઉપરાંત વપરાયેલાં હોવાનું ‘અપિ’ દ્વારા દર્શાવ્યું છે.

માગધીના નિરૂપણના આરંભે જ હેમચંદ્રાચાર્યે સ્પષ્ટ કર્યું છે કે આગમસૂત્રોની ભાષા અર્ધમાગધી હોવાનું વૃદ્ધો એ જે કહ્યું છે તે મુખ્યત્વે તો અકારાન્ત-નામોની પ્રથમા વિભક્તિના એકવચનમાં રૂપ એકારાન્ત હોય છે એ લક્ષણ પૂરતું જ સમજવું.

બહુ સામાન્ય પ્રાકૃતના નિરૂપણમાં આરંભે જ હેમચંદ્રાચાર્યે સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે આર્ષ પ્રાકૃતમાં આગળ ઉપર જે નિયમ અપાશે તે વધા વિકલ્પે પ્રવર્તતા હોવાનું સમજવું.

આનું તાત્પર્ય એવું સમજી શકાય છે કે હેમચંદ્રાચાર્યની પાસે જે આગમગ્રંથોની હસ્તપ્રતો હતી તેની ભાષામાં સામાન્ય પ્રાકૃતનાં, શૌરસેનીનાં અને માગધીનાં જે વિશિષ્ટ લક્ષણો વ્યાકરણકારોએ માન્યાં હતાં, તે વધાં લક્ષણો વધતેઓછે અંશે ધરાવતા પ્રયોગો હતા. એટલે આર્ષ પ્રાકૃત કે અર્ધમાગધીનું આગવું, સ્વતંત્ર લક્ષણ વાંધી શકાય તેવું ભાષાસ્વરૂપ હેમચંદ્રાચાર્યને જૈન આગમસાહિત્યમાં જોવા મળતું ન હતું.*

*કયા હેતુથી પ્રાકૃત ભાષાઓનાં વ્યાકરણ રચાતાં હતાં, અને તે અનુસાર હેમચંદ્રાચાર્યનું લક્ષ્ય શું હતું તે સમજ્યા વિના નિતી દોલ્વીએ પોતાના પુસ્તક *The Prakrit Grammarians* (અંગ્રેજી અનુવાદ)માં હેમચંદ્રાચાર્યના પ્રાકૃત વ્યાકરણની જે ટીકા કરી છે, તે અજ્ઞાનમૂલક અને અન્યાયી જ કહી શકાય. પણ તેની વિગતે વિચારણા કરવાનું અહીં અપ્રસ્તુત છે. પિણેલે પણ હેમચંદ્રાચાર્યે 'દેશીનામમાલા'માં જે ઉદાહરણપદ્યો આપેલાં છે તેની વગર સમજ્યે ટીકા કરી હતી. એ વિદ્વાનોએ પ્રાકૃત ભાષાના અધ્યયનક્ષેત્રે જે મહત્ત્વનું યોગદાન કરેલું છે તે આદરણીય છે, પરંતુ આ બાબતને લગતાં તેમના વિચારો અને મંતવ્ય ભૂલ ભરેલાં છે.